

Arrest

nr. 198 304 van 22 januari 2018
in de zaak RvV X

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 november 2017 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 november 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 29 november 2017 en op 13 december 2017.

1.3. Op 27 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Muea, vlakbij de stad Buea. U behoort tot de etnie Bakossi en hangt het christelijke geloof aan.

U was vrijwillig werkzaam in het Summerset Bilingual College als 'guidance counselor'. Daarnaast verkocht u geroosterd vlees op straat.

U had als doel om sociaal werk te gaan studeren in Europa. U bekwam toelating van een universiteit in Litouwen om daar te gaan studeren. U moest over een visum beschikken om het land te mogen betreden. Aangezien er geen ambassade van Litouwen bestaat in Kameroen, nam u op 28 augustus 2016 het vliegtuig naar India, waar u een visumaanvraag indiende bij de Litouwse ambassade aldaar. Het visum werd u echter geweigerd, waardoor u op 12 september 2016 onverrichter zake naar Kameroen terugkeerde.

Vanaf 21 oktober 2016 vond er een staking plaats van de leerkrachten in de Engelstalige regio van Kameroen, zo ook in uw school. U bleef naar school gaan, net als de andere leerkrachten, zodat uw vrijwilligersvergoeding zou blijven betaald worden. Op 23 november 2016 was u op school. Aangezien er, ondanks de staking, leerlingen naar de school bleven komen, vroeg één van de leerkrachten aan u om de vlag die uithing bij de school naar beneden te halen. Op die manier zouden de leerlingen weten dat ze niet meer moesten komen. U werd tijdens het naar beneden halen van de vlag gezien door gendarmes die zich op de weg vlakbij de school bevonden. Vier gendarmes stormden op u af en namen u meteen gevangen, zonder dat u de kans kreeg een uitleg te geven. U werd opgesloten in een politievoertuig, samen met andere arrestanten.

U werd meegenomen naar het politiebureau van Buea. Diezelfde nacht werd u, samen met leerkrachten, advocaten en demonstranten, vervoerd naar de grote gevangenis van Yaoundé, waar u een maand gevangen zat. U werd er opgesloten in een cel met ongeveer twintig personen. De andere gevangenen waren geen demonstranten maar gewone criminelen. Met de gsm van de 'chef de cel' belde u A.(...) H.(...) U.(...), uw vleesleverancier, die naar uw vader ging. Uw vader stelde dat hij Muea niet durfde te verlaten omdat hij een lid was van de PTA (Parents Teachers Association). A.(...) H.(...) vertelde u dit over de telefoon. A.(...) H.(...) stuurde een man genaamd A.(...) C.(...) naar de gevangenis van Yaoundé. U werd op 24 december 2016 uit de cel gehaald door een gendarme genaamd E.(...) I.(...). U zag hoe A.(...) C.(...) 5.000 franc overhandigde aan deze gendarme voor de 'chef de cel'. Daarenboven kreeg de gendarme zelf een bruin pakket, waarvan u denkt dat het geld bevatte.

A.(...) C.(...) nam u mee naar het dorp Ekok, nabij de Nigeriaanse grens. Daar verbleef u bij een priester, Reverend L.(...) E.(...). U hernam uw plan om in Litouwen te gaan studeren en daarvoor in India een visum aan te vragen. U verbleef in Ekok van 24 december 2016 tot 16 augustus 2017. Omdat uw identiteitsdocumenten waren geconfisqueerd bij uw arrestatie, moest u zich schuil houden. Father L.(...) contacteerde via het internet uw familie om in uw naam alle benodigde documenten te bekomen om naar India te kunnen vertrekken. Hij regelde via internet ook een visum voor u, zodat u naar India kon vertrekken.

Op 16 augustus 2017 reed Father L.(...) u naar de luchthaven van Douala. Hij sprak er met een migratieofficier, die u prompt doorheen alle controles loodste, zodat u zonder enig probleem naar India kon vertrekken. Aangekomen in India kon u opnieuw geen visum voor Litouwen verkrijgen. U hoorde bovendien tijdens uw verblijf in India dat uw vader en broers op 22 september 2017 waren gearresteerd en gevangen gezet. Op dat moment was uw zus eveneens verkracht. U vreesde al dat u bij terugkeer zou gevat worden omdat u onreglementair de gevangenis had verlaten. U vreesde daarenboven dat u net als uw vader en broers gearresteerd zou worden. Daarom besloot u niet terug te keren naar Kameroen.

U kon gemakkelijk een toeristenvisum krijgen voor Dubai. U besloot voor uw veiligheid daarheen te reizen in plaats van terug te keren naar Kameroen. Uw plan was om op uw toeristenvisum in Dubai te verblijven terwijl u er werk zocht. U vertrok op 1 oktober 2017 naar Dubai. U ontmoette een Nigeriaan van wie u een bed in een kamer huurde. U verbleef er vijf nachten, maar de omstandigheden waren er zo slecht dat u besloot er te vertrekken. U ontmoette een rijke man genaamd A.(...) H.(...) M.(...). Deze bood u een slaapplek aan in zijn huis. U verbleef in zijn huis tot 9 november 2017. Tijdens deze periode werd u twee keer door A.(...) H.(...) M.(...) verkracht. Hij dreigde u te laten repatriëren naar

Kameroen als u niet zou meewerken. Na de tweede verkrachting besloot u het huis te verlaten. U ging naar Jebel Ali, waar u bij een Nigeriaan verbleef. U wou niet in Dubai blijven, maar beschikte niet over een betaalkaart om zelf een reis te regelen. U contacteerde een vriend die in India verbleef, en vroeg hem om voor u een vliegreis te regelen via Europa, zodat u daar bescherming kon aanvragen. U reisde per bus naar Abu Dhabi, waar u op 14 november 2017 het vliegtuig nam naar Douala via Brussel. Bij aankomst in Brussel kwamen migratieofficiëren het vliegtuig op. U gaf aan deze mensen aan dat u niet van plan was naar Kameroen terug te keren. U werd meegenomen naar een kantoor, waar u internationale bescherming aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag dient u volgende stukken in: een attest van uw aanstelling als 'guidance counselor'; een attest dat uw vader leerkracht was; medisch attest en foto's in verband met de verkrachting van uw zus; medisch attest in verband met de door u geleden lichamelijke schade bij de verkrachting in Dubai; het dossier in verband met uw toelating tot de universiteit in Litouwen; documenten en foto's in verband met de algemene situatie in Kameroen.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdigheden met de landeninformatie, onwaarschijnlijkheden en vaagheden.

Door interne tegenstrijdigheden, incoherenties en tegenstrijdigheden met de landeninformatie kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan de aanleiding van uw arrestatie.

Tijdens het eerste gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal verklaart u in eerste instantie dat de leerkrachten begonnen met staken op 21 oktober 2016 (zie gehoorverslag CGVS, 29 november 2017 (gehoor 1), p.5). Er vond op dat moment een betoging plaats van advocaten en leerkrachten. U verklaart die dag toevallig meegewandeld te hebben met betogers, onderweg van uw huis in Muea naar uw school in Molyko (CGVS, gehoor 1, p.6). U stelt dat er vanwege de betoging gendarmes op de weg stonden, niet ver van de school, die zagen dat u de vlag naar beneden haalde en u om die reden arresteerden (CGVS, gehoor 1, p.5). U bevestigt tweemaal dat dit plaatsvond op 21 oktober 2016. Wanneer u gevraagd wordt om uw asielrelaas te vertellen – na een toiletpauze – stelt u dan weer dat u zich vergist hebt, dat de staking wel begon op 21 oktober 2016, maar dat u bent gearresteerd op 23 november 2016 (CGVS, gehoor 1, p.10). Tijdens het tweede interview ten overstaan van het CGVS verklaart u een maand verder gewerkt te hebben als guidance counselor na het begin van de staking (CGVS, 13 december 2017 (gehoor 2), p.3). Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u al deze feiten in eerste instantie op één dag situeert, maar dat er in uw verdere verklaringen opeens een hele maand tussen zit.

U plaatst daarna nog steeds de 'demonstranten die naar Independence Square gingen' centraal in uw relaas (CGVS, gehoor 1, p.11). Het was immers omdat de gendarmes hen in de gaten moesten houden, dat zij u de vlag naar beneden zagen halen en besloten u daarom te arresteren. Wanneer tijdens het tweede gehoor de chronologie van uw relaas nogmaals bevraagd wordt, stelt u echter dat er op 23 november 2016 géén grote demonstratie plaatsvond (CGVS, gehoor 2, p.5). Nu stelt u opeens dat u met de demonstranten meeliep naar uw school in oktober 2016, niet op dezelfde dag dat u gearresteerd werd. Dit is een flagrante tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen. U stelt eerst verschillende keren dat de gendarmes in de buurt van uw school waren om de massa in het oog te houden op de weg naar de betoging. Dan weer verklaart u dat er helemaal geen grote betoging was op de dag van uw arrestatie. Het is duidelijk dat u constant uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw arrestatie wijzigt. Deze tegenstrijdigheden en incoherenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas in sterke mate.

Bovendien is uw relaas in strijd met de landeninformatie. U stelt uitdrukkelijk en verschillende keren dat de leerkrachtenstaking te Buea begon op 21 oktober 2016 (CGVS, gehoor 2, p.3). U verklaart zelf een maand lang als guidance counselor gewerkt te hebben tijdens de staking zelf, voor u gearresteerd werd op 23 november 2016. U beschrijft tijdens het tweede interview met het CGVS uw bezigheden op de school, waar u naar eigen zeggen nog een maand werkte na het begin van de staking. Uit talrijke nieuwsberichten blijkt echter dat de staking van de leerkrachten in de Engelstalige regio van Kameroen pas begon op maandag 21 november 2016 (zie informatie in het administratieve dossier). De advocaten

uit de regio waren reeds vanaf 11 oktober begonnen met staken, maar de leerkrachten sloten pas op 21 november aan. In werkelijkheid zaten er dus slechts twee dagen tussen het begin van de leerkrachtenstaking en het moment van uw beweerde arrestatie. Dit is een radicale tegenstrijdigheid met uw eigen verklaringen omtrent de chronologie van uw relaas. Deze vaststelling berust niet enkel op het feit dat u zich zou vergissen van data, maar stoelt voornamelijk op uw verklaringen over uw directe leefwereld, namelijk dat u nog een maand zou gewerkt hebben tijdens de leerkrachtenstaking. Deze constatering ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw relaas totaal, het zorgt er ook voor dat het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw beweerde activiteiten als guidance counselor op een school in Buea op het moment van de stakingen in de Engelstalige regio van Kameroen, eind 2016.

Aangezien de geloofwaardigheid van de aanleiding tot uw arrestatie door de Kameroense veiligheidsdiensten totaal ondermijnd is door tegenstrijdigheden en incoherenties, kan het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de door u beweerde vervolging die er rechtstreeks uit voortvloeit. De door u voorgewende arrestatie door de gendarmes vloeit namelijk enkel en alleen voort uit uw beweerde activiteiten voor de school in Buea enerzijds, en de voorbij de school komende demonstratie anderzijds. Over al deze omstandigheden legt u totaal tegenstrijdige en incoherente verklaringen af, waardoor het Commissariaat-generaal de door u voorgewende situatie absoluut niet aanneemt. Uw asielrelaas hangt louter af van de 'pech' die u naar eigen zeggen heeft gehad, om op de verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn (CGVS, gehoor 1, p.13; CGVS, gehoor 2, p.5). Het is absoluut geen gevolg van uw profiel of politieke activiteiten van uwentwege. Gezien de omstandigheden die u beschrijft niet geloofwaardig zijn, kan het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de arrestatie en vervolging die u als direct gevolg van deze omstandigheden voorstelt.

Dit heeft als consequentie dat het Commissariaat-generaal alle feiten die uit uw voorgewende situatie voortvloeien niet aanneemt: de arrestatie door de gendarmes, de gevangenschap in Yaoundé, de omkoping van de wachters om zo clandestien de gevangenis te verlaten en het om die reden onderduiken. Al deze beweringen volgen rechtstreeks uit de situatie waarvan u de aannemelijkheid absoluut niet kan aantonen. Bovendien stelt het Commissariaat-generaal vast dat u op legale wijze, met paspoort en visum, het land hebt verlaten via de luchthaven van Douala. Bijgevolg betwist het Commissariaat-generaal ten stelligste de geloofwaardigheid van al deze beweerde feiten.

U kan evenmin aannemelijk maken dat u vervolgd zou worden als gevolg van de beweerde arrestatie van uw vader en broers door de Kameroense politiediensten.

U kan voor de beweerde arrestatie van uw vader en broers allereerst geen begin van bewijs voorleggen. Bovendien is het ook volstrekt onduidelijk voor het Commissariaat-generaal waarom uw vader voor de Kameroense autoriteiten doelwit zou zijn van vervolging. Uw vader is immers geen leerkracht maar een leerkracht op rust, zonder ook maar enig politiek engagement, zo loopt hij niet mee in de demonstraties (CGVS, gehoor 1, p.7). U hebt alleen maar vermoedens om welke reden uw vader gearresteerd zou zijn. Zo stelt u dat hij lid is van de 'Parents Teachers Association' (PTA), en dat die groep heeft opgeroepen tot de leerkrachtenstaking en de demonstraties zou opjutten (CGVS, gehoor 1, p.14). Uw vader is louter lid, die af en toe deelneemt aan vergaderingen, maar daar niet het woord neemt. Het hoofd van de PTA, T.(...) W.(...), zou volgens u gearresteerd zijn geweest. Uw vader zou daarom hetzelfde lot beschoren zijn. U weet verder enkel dat de PTA onder de organisatie 'SCACUF' zou vallen, en dat SCACUF het bevel zou hebben gegeven tot leerkrachtenstaking, maar u weet niet waar die afkorting voor staat (CGVS, gehoor 1, p.15).

Het Commissariaat-generaal merkt op dat u ook hierover incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt. Tijdens het tweede gehoor verklaart u immers dat het de 'Teachers Trade Union' was die opriep tot de staking, niet de PTA (CGVS, gehoor 2, p.6). Uit de landeninformatie blijkt ook dat T.(...) W.(...) voorzitter is van de Cameroon Teachers Trade Union, niet van de PTA (zie administratieve dossier). Bovendien zijn uw verklaringen over het 'SCACUF' (Southern Cameroons Ambazonia Consortium United Front) niet geloofwaardig. Het is opvallend dat u de naam van de groepering niet weet en dat u denkt dat het 'iets met leerkrachten' te maken heeft (CGVS, gehoor 1, p.14). Bovendien bestaat het Consortium pas sinds december 2016 (zie administratieve dossier). Volgens uw verklaringen tijdens het eerste interview besliste het SCACUF dat de leerkrachten moesten staken, eind 2016. Dit is natuurlijk onmogelijk aangezien deze groepering op dat moment nog niet bestond. Dit illustreert alleen maar meer uw onwetendheid over de situatie en ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in een school tijdens de leerkrachtenstaking.

Het feit dat u onjuiste, onvolledige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de politieke gebeurtenissen en factoren in uw directe leefomgeving, maakt het bijzonder ongeloofwaardig dat iemand uit uw onmiddellijke familie ook maar enige vorm van politiek engagement draagt, dat voor de Kameroense autoriteiten aanleiding zou kunnen geven tot doelgerichte vervolging.

Gezien de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging en gezien het feit dat u geen begin van bewijs kan aanbrengen van de beweerde vervolging van uw vader, die louter op boude verklaringen en veronderstellingen berust, kan het Commissariaat-generaal niet inzien waarom u bij terugkeer naar Kameroen persoonlijke vervolging zou moeten vrezen.

Met betrekking tot de verkrachting die u tijdens het gehoor aanhaalt, merkt het Commissariaat-generaal op dat deze plaatsvond in Qatar, en dat u in verband hiermee geen vrees ten opzichte van Kameroen vermeldt.

De door u voorgelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel keren.

Het Commissariaat-generaal stelt uitdrukkelijk dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Het Commissariaat-generaal stelt vast dat het louter voorleggen van een attest dat u werkzaam was als 'guidance counselor' de tegenstrijdigheden in uw relaas niet kan verklaren. Bovendien is het document, opgemaakt op 10 augustus 2017, op zichzelf tegenstrijdig met uw verklaringen, aangezien het aangeeft dat u op de school werkzaam was tot en met 2017. Volgens uw verklaringen werd u echter eind 2016 opgepakt en keerde u nadien niet meer terug naar Buea. Het attest dat uw vader werkzaam was als leerkracht kan evenmin zijn door u beweerde vervolging aantonen. Louter het feit dat hij ooit leerkracht is geweest geeft immers geen aanleiding tot vrees voor vervolging. De documenten die u indient om de verkrachting van uw zus, C.(...), aan te tonen, kunnen het Commissariaat-generaal ook niet overtuigen dat u moet vrezen voor vervolging. Ten eerste heeft het medische document dat u neerlegt, het attest van verkrachting, een hoog gesolliciteerd karakter. Bovendien kan het, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met de vervolging van uw vader, absoluut geen verband aantonen tussen de mishandeling van uw zus en de politieke vervolging van uw familie die u als oorzaak geeft. Met betrekking tot de documenten in verband met de algemene situatie in Kameroen, stelt het Commissariaat-generaal vast dat de Kameroense autoriteiten weliswaar hard optreden tegen de Engelstalige protesten in de regio, maar dat er geen sprake is van een situatie van veralgemeend geweld.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

"1.

Betreffende de protesten en manifestaties

Verzoeker stelt dat zijn relaas niet correct werd begrepen en geïnterpreteerd door het CGVS.

Verzoeker bevestigt dat hij werkzaam was als "guidance counselor", als vrijwilliger, in het Summerset Bilingual College. Hij heeft hiervan een stuk neergelegd.

Hij bevestigt dat de protesten effectief begonnen in oktober 2016. Aanvankelijk waren het vooral advocaten die startten met de protesten en manifestaties. Ongeveer een maand later, sloten ook leerkrachten en studenten zich aan bij de manifestaties, stakingen, Verzoeker legt hiervan stavingsstukken neer.

In november 2016 kwam verzoeker in het vizier van de "ordehandhavers", toen hij een vlag neerhaalde, opdat de leerlingen zouden weten dat ze niet meer naar school moesten komen. Naar eigen zeggen was hij op het verkeerde moment op de verkeerde plaats. Hij werd op 23 november 2016 gearresteerd en meegenomen naar het politiebureau van Buea. Samen met andere arrestanten werd hij in de nacht van 23 op 24 november 2016 overgebracht naar de grote gevangenis in Yaounde, waar hij opgesloten werd tussen de criminelen.

Sinds de aanvang van de protesten in oktober 2016, was verzoeker nog ongeveer een maand werkzaam in het college, vooraleer hij werd gearresteerd (op 23 november 2016). Op deze manier zou hij zijn vergoeding als vrijwilliger niet mislopen.

Verzoeker heeft zich tijdens het eerste gehoor vergist wat betreft de data. Per vergissing heeft hij vermeld tijdens het eerste gehoor door het CGVS op 29 november 2017 dat hij op 21 oktober 2016 werd gearresteerd, waar hij in werkelijkheid op 23 november 2016 werd gearresteerd. Hij heeft deze vergissing onmiddellijk en spontaan rechtgezet na de pauze, toen het CGVS hem zijn relaas liet vertellen. In het tweede gehoor door het CGVS op 13 december 2017, heeft verzoeker verklaard dat hij sinds de aanvang van de protesten nog ongeveer een maand heeft gewerkt in de school, wat ook perfect overeenstemt met zijn verklaring tijdens het eerste gehoor bij het CGVS.

Daarnaast zijn ook de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd betreffende zijn arrestatie van 23 november 2016 en zijn overdracht naar de gevangenis, zijn zeer coherent.

Het is niet omdat verzoeker zich vergist heeft in een datum (die hij dan nog spontaan heeft rechtgezet), dat zijn hele relaas opeens ongeloofwaardig wordt. Als men het globale relaas van verzoeker doorneemt, kan men niet anders besluiten dan dat zijn relaas coherent en samenhangend is.

Op de dag dat verzoeker gearresteerd werd, was het even onrustig als de dagen voordien. Er was misschien geen grote betoging aan de gang die dag, toch waren veel gendarmen op straat wegens de protesten.

Verzoeker heeft de aanleiding van zijn arrestatie voldoende duidelijk gemaakt.

2.

Betreffende de arrestatie van zijn vader en zijn broers/de verkrachting van zijn zus op 22 september 2017.

Verzoeker deelt mee dat hij door zijn moeder werd geïnformeerd van het feit dat zijn vader en zijn broers gearresteerd werden. Hij verbleef op dat moment in India. Zij werden gearresteerd op 22 september 2017, tijdens een inbraak in de woning. Zijn zus werd verkracht op diezelfde datum. Er heerst een grote chaos en straffeloosheid van gendarmen, politie agenten, ... Op heden heeft hij geen nieuws van zijn familie.

Verzoeker bevestigt dat hij geen zekerheid heeft waarom zijn vader en zijn broers werden gearresteerd. Hij heeft op het CGVS vermeld dat het mogelijks te maken heeft met het feit dat zijn vader leraar op rust was en lid van de PTA. Hij kan geen begin van bewijs voorleggen van de arrestatie, omdat er eenvoudigweg geen bewijs van de arrestatie wordt gegeven. Hij heeft wel een stuk neergelegd waaruit blijkt (en niet betwist wordt) dat zijn vader leraar was. Hij heeft tevens een stuk neergelegd dat de verkrachting van zijn zus bevestigt. Het CGVS stelt zelf vast dat de autoriteiten hard optreden tegen de Engelstalige protesten in de regio (zie bestreden beslissing pagina 4, eerste paragraaf). Willekeurige arrestaties / verkrachtingen van vrouwen zijn schering en inslag en dienen begrepen te worden onder "hard optreden" (zie landeninformatie CGVS en de stukken die verzoeker neerlegt betreffende de protesten. Het kan niet ontkend worden dat er zeer veel onrust en tumult heerste in de regio).

Dat verzoeker niet kon zeggen waar de afkorting "SCACUF" voor staat, is ook niet abnormaal. Verzoeker werkte slechts als vrijwillige "guidance counselor" op de school. Naast deze vrijwilligersactiviteit verkocht hij geroosterd vlees op straat.

Hij was niet eens een leraar. Hij wist wel te melden dat het Consortium iets met leraren te maken had, wat gelet op zijn functie al heel wel is. Het CGVS kan hieruit zeker niet besluiten tot ongeloofwaardigheid van verzoeker, daar niet mag verwacht worden dat hij de afkorting diende te kennen.

3.

Reisweg

Verzoeker heeft zijn reisweg in detail uiteengezet en deze wordt niet betwist door het CGVS.

Bij aankomst in Brussel, heeft verzoeker zelf spontaan en onmiddellijk bescherming gevraagd aan de grens, wat gelet op zijn globale relaas, een aanwijzing is voor het feit dat hij vreest voor zijn leven. Hij heeft bewust een vlucht genomen die een tussenstop zou maken op Europees grondgebied zodat hij bescherming zou kunnen vragen.

Verzoeker werd verkracht in Dubai. Hij is verbaasd dat het CGVS het heeft over Qatar en stelt zich vragen bij de manier waarop zijn dossier behandeld is door het CGVS.

4.

Documenten

Verzoeker heeft stukken neergelegd die zijn verklaringen staven. Zijn relaas is coherent en geloofwaardig.

Verzoeker was als vrijwilliger werkzaam als "guidance counselor" en legt hiervan een attest neer. Op het attest staat vermeld dat hij in 2017 werkzaam was op school. Hij licht toe dat dat attest opgesteld werd met het oog op het verkrijgen van een visum - men heeft dan vermeld dat hij in 2017 werkzaam was op school. Hij moest also niet spreken over zijn (willekeurige) arrestatie en gevangenschap. In het kader van zijn asielaanvraag wou verzoeker niets achterhouden en heeft hij alle stukken die betrekking hebben op de aanvraag voor een visum als student neergelegd, ook het attest dat bevestigt dat hij werkzaam was als guidance counselor.

Hij heeft daarnaast een stuk neergelegd dat aantoont dat zijn vader leraar was (wat mogelijks aanleiding heeft gegeven tot zijn arrestatie) en stukken betreffende de verkrachting van zijn zus. Een stuk betreffende de arrestatie van zijn vader en broers is niet voorhanden, wat het CGVS zou moeten weten. Het is geheel niet duidelijk welk stuk het CGVS voor ogen heeft "als een begin van bewijs". De verklaringen van verzoeker zijn coherent, zodat zij voldoende zijn an sich om in aanmerking genomen te worden. De bewijslast rust weliswaar op de kandidaat vluchteling, maar moet met enige soepelheid geïnterpreteerd worden, gelet op de moeilijke positie waarin een kandidaat-vluchteling zich bevindt. Daarnaast bevindt verzoeker zich in detentie, wat één en ander nog ingewikkelder maakt. Toch heeft hij stavingstukken neergelegd die zijn beweringen staven en die geenszins kunnen geweerd worden uit de debatten, onder het voorwendsel dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig en ongeloofwaardig zouden zijn, quod non.

Bij dit verzoekschrift voegt hij stukken toe die aantonen dat de protesten effectief gestart zijn in oktober 2016, evenals stukken die betrekking hebben op de algemene situatie in Kameroen.

BESLUIT

Het CGVS heeft het dossier van verzoeker niet objectief en "globaal" beoordeeld. Het kan niet ontkend worden dat verzoeker op het CGVS afgerekend wordt voor een vergissing in de chronologie van de manifestatie, die hij dan nog spontaan heeft rechtgezet na de pauze. De feiten dateren ook al van 2016. Het CGVS lijkt er in het verhoor en haar motivering uitsluitend op gericht te zijn om dingen te benoemen die volgens haar erop zouden wijzen dat het verhaal van verzoeker niet geloofwaardig is. Bevestigende feiten van verzoeker worden niet vermeld.

Het CGVS is op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing gekomen.

Het middel is gegrond."

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), betoogt verzoeker dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst in dit verband naar hetgeen wordt uiteengezet onder het eerste middel.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een detentieattest, artikelen waaruit blijkt dat de betogingen en de onrusten begonnen in oktober 2016 en artikelen betreffende de algemene situatie in verzoekers land van herkomst.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij zich tegensprekt over de dag waarop hij gearresteerd zou zijn geweest – dezelfde dag waarop de staking begon dan wel een maand later, (ii) hij tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de omstandigheden van zijn arrestatie, (iii) zijn verklaring dat de leerkrachtenstaking te Buea begon op 21 oktober 2016 in strijd is met de landeninformatie, waaruit blijkt dat de staking van de leerkrachten in de Engelstalige regio van Kameroen pas begon op maandag 21 november 2016 zodat er in werkelijkheid slechts twee dagen zaten tussen het begin van de leerkrachtenstaking en het moment van zijn beweerde arrestatie en geen maand zoals hij beweert, (iv) aangezien de geloofwaardigheid van de aanleiding tot zijn arrestatie door de Kameroense veiligheidsdiensten totaal ondermijnd is door tegenstrijdigheden en incoherenties, ook geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde vervolging die er rechtstreeks uit voortvloeit, i.e. de arrestatie door de gendarmes, de gevangenschap in Yaoundé, de omkoping van de wachters om zo clandestien de gevangenis te verlaten en het om die reden onderduiken, te meer hij op legale wijze, met paspoort en visum het land heeft verlaten via de luchthaven van Douala, (v) hij evenmin aannemelijk kan maken dat hij vervolgd zou worden als gevolg van de beweerde arrestatie van zijn vader en broers door de Kameroense politiediensten daar (1) hij van deze arrestaties geen begin van bewijs kan voorleggen, (2) het volstrekt onduidelijk is waarom zijn vader, een leerkracht op rust zonder ook maar enig politiek engagement, voor de Kameroense autoriteiten doelwit zou zijn van vervolging, hij vermoed dat zijn vader gearresteerd werd omdat hij lid is van de 'Parents Teachers Association' (PTA), een groep die heeft opgeroepen tot de

leerkrachtenstaking en de demonstraties zou opjutten en die onder de organisatie 'SCACUF' zou vallen, die het bevel zou hebben gegeven tot leerkrachtenstaking, doch hij niet weet waar de afkorting 'SCACUF' voor staat, hij tijdens het tweede gehoor in strijd met zijn eerdere verklaringen bovendien verklaart dat het de 'Teachers Trade Union' was die opriep tot staking en niet de PTA, uit de landeninformatie ook blijkt dat T.W. voorzitter is van de Cameroon Teachers Trade Union en niet van de PTA zoals verzoeker verklaart en het onmogelijk is dat het 'SCACUF', organisatie welke blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier pas sinds december 2016 bestaat, eind 2016 zou hebben beslist dat de leerkrachten moesten staken zoals verzoeker verklaarde tijdens het eerste interview aangezien deze groepering op dat moment nog niet bestond, (vi) zijn verkrachting plaatsvond in Qatar en hij in verband hiermee geen vrees ten opzichte van Kameroen vermeldt en (vii) de door hem voorgelegde documenten de beslissing niet in zijn voordeel kunnen keren daar het attest dat hij werkzaam was als 'guidance counselor' de tegenstrijdigheden in zijn relaas niet kan verklaren en het document bovendien op zichzelf tegenstrijdig is met zijn verklaringen aangezien het aangeeft dat hij op de school werkzaam was tot en met 2017 terwijl verzoeker verklaart dat hij eind 2016 werd opgepakt en hij nadien niet meer terugkeerde naar Buea, het attest dat zijn vader werkzaam was als leerkracht evenmin diens beweerde vervolging kan aantonen daar het loutere feit dat hij ooit leerkracht is geweest immers geen aanleiding geeft tot een vrees voor vervolging, het medisch attest in verband met de verkrachting van zijn zus C. een hoog gesolliciteerd karakter heeft en het bovendien, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen in verband met de vervolging van zijn vader, absoluut geen verband kan aantonen tussen de mishandeling van zijn zus en de politieke vervolging van zijn familie die hij als oorzaak geeft en met betrekking tot de documenten in verband met de algemene situatie in Kameroen dient te worden opgemerkt dat de Kameroense autoriteiten weliswaar hard optreden tegen de Engelstalige protesten in de regio maar dat er geen sprake is van een situatie van veralgemeend geweld.

2.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 december 2017 (CG nr. 1701255), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers verklaringen over de door hem en zijn familie ondergane vervolgingsfeiten zijn immers over de hele lijn dermate incoherent, tegenstrijdig met de landeninformatie, vaag, onjuist, onvolledig en onwaarschijnlijk dat ze als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar verzoeker stelt dat zijn relaas niet correct werd begrepen en verkeerd werd geïnterpreteerd door het Commissariaat-generaal en hij bevestigt dat de protesten effectief begonnen in oktober 2016, dat het aanvankelijk vooral advocaten waren die begonnen met de protesten en manifestaties en dat ongeveer een maand later ook leerkrachten en studenten zich hierbij aansloten, dient de Raad vast te stellen dat deze versie van de feiten dan wel strookt met de objectieve landeninformatie doch geheel niet in overeenstemming te brengen is met verzoekers verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd en waar hij meermaals duidelijk en ondubbelzinnig verklaarde dat ook de leerkrachten begonnen te staken op 21 oktober 2016 (administratief dossier, stuk 8, p. 5-6 en p. 10-12 en stuk 5, p. 3). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de advocaten uit de regio reeds vanaf 11 oktober 2016 begonnen met staken maar dat de leerkrachten pas op 21 november 2016 aansloten, hetgeen thans ook wordt bevestigd in het verzoekschrift doch waarmee verzoeker geen valabele verklaring biedt voor de verklaringen die hij ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd, verklaringen welke duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn en waar verzoeker herhaaldelijk het begin van de leerkrachtenstaking situeerde op 21 oktober 2016.

Meer nog, uit verzoekers verklaringen tijdens het eerste gehoor blijkt dat op 21 oktober 2016 zowel leerkrachten als advocaten betoogden, dat hijzelf deelnam aan deze demonstratie, dat hij toen op vraag van een leerkracht de vlag aan de school naar beneden haalde zodat de leerlingen zouden weten dat er geen school meer was en dat hij om deze reden werd gearresteerd door de politie. Verzoeker bevestigde tot tweemaal toe dat dit alles plaatsvond op 21 oktober 2016 en situeerde al deze feiten, met inbegrip van zijn arrestatie, aanvankelijk aldus op één en dezelfde dag (administratief dossier, stuk 8, p. 5-6). Uit verzoekers verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn verdere verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt daarentegen dat hij na het begin van de staking nog een maand heeft verder gewerkt als 'guidance counselor' en dat hij pas op 23 november 2016 werd gearresteerd (administratief dossier, stuk 13, vragenlijst CGVS, vragen 3.1. en 3.5, stuk 8, p. 10-11 en stuk 5, p. 3). Het hoeft geen betoog dat dergelijke manifest afwijkende verklaringen verzoekers geloofwaardigheid ernstig schaden. In het verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn stelling dat hij na de aanvang van de protesten nog een maand lang heeft gewerkt en dat hij op 23 november 2016 werd gearresteerd. Hij tracht de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te vergoelijken, stellende dat hij zich tijdens het eerste gehoor heeft vergist wat betreft data en dat hij deze vergissing spontaan heeft rechtgezet na de pauze. Dat verzoeker zich zou hebben vergist omtrent de datum van zijn arrestatie kan echter geenszins verklaren waarom hij aanvankelijk alle feiten (betoging, het neerhalen van de vlag en zijn arrestatie) op één dag situeert, terwijl er in zijn verdere verklaringen plots een hele maand zit tussen het begin van de staking en zijn arrestatie. Hij slaagt er met de uiteenzetting in het verzoekschrift dan ook allerminst in de manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen uit te klaren, noch de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten waar nog pertinent het volgende wordt overwogen: *"(...) U stelt uitdrukkelijk en verschillende keren dat de leerkrachtenstaking te Buea begon op 21 oktober 2016 (CGVS, gehoor 2, p.3). U verklaart zelf een maand lang als guidance counselor gewerkt te hebben tijdens de staking zelf, voor u gearresteerd werd op 23 november 2016. U beschrijft tijdens het tweede interview met het CGVS uw bezigheden op de school, waar u naar eigen zeggen nog een maand werkte na het begin van de staking. Uit talrijke nieuwsberichten blijkt echter dat de staking van de leerkrachten in de Engelstalige regio van Kameroen pas begon op maandag 21 november 2016 (zie informatie in het administratieve dossier). De advocaten uit de regio waren reeds vanaf 11 oktober begonnen met staken, maar de leerkrachten sloten pas op 21 november aan. In werkelijkheid zaten er dus slechts twee dagen tussen het begin van de leerkrachtenstaking en het moment van uw beweerde arrestatie. Dit is een radicale tegenstrijdigheid met uw eigen verklaringen omtrent de chronologie van uw relaas. Deze vaststelling berust niet enkel op het feit dat u zich zou vergissen van data, maar stoelt voornamelijk op uw verklaringen over uw directe leefwereld, namelijk dat u nog een maand zou gewerkt hebben tijdens de leerkrachtenstaking. Deze constatering ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw relaas totaal, het zorgt er ook voor dat het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw beweerde activiteiten als guidance counselor op een school in Buea op het moment van de stakingen in de Engelstalige regio van Kameroen, eind 2016."*

Ook over de omstandigheden van zijn arrestatie legt verzoeker incoherente verklaringen af, hetgeen de ongeloofwaardigheid van zijn relaas eens te meer onderstreept. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct het volgende opgemerkt: *"U plaatst daarna nog steeds de 'demonstranten die naar Independence Square gingen' centraal in uw relaas (CGVS, gehoor 1, p.11). Het was immers omdat de gendarmes hen in de gaten moesten houden, dat zij u de vlag naar beneden zagen halen en*

besloten u daarom te arresteren. Wanneer tijdens het tweede gehoor de chronologie van uw relaas nogmaals bevraagd wordt, stelt u echter dat er op 23 november 2016 géén grote demonstratie plaatsvond (CGVS, gehoor 2, p.5). Nu stelt u opeens dat u met de demonstranten meeliep naar uw school in oktober 2016, niet op dezelfde dag dat u gearresteerd werd. Dit is een flagrante tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen. U stelt eerst verschillende keren dat de gendarmes in de buurt van uw school waren om de massa in het oog te houden op de weg naar de betoging. Dan weer verklaart u dat er helemaal geen grote betoging was op de dag van uw arrestatie. Het is duidelijk dat u constant uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw arrestatie wijzigt. Deze tegenstrijdigheden en incoherenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas in sterke mate.” Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat het op de dag van zijn arrestatie even onrustig was als de dagen voordien, dat er die dag misschien geen grote betoging aan de gang was maar er toch veel agenten op straat waren omwille van de protesten, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van loutere *post-factum* verklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen doch waarmee hij er niet in slaagt voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

In acht genomen wat voorafgaat kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd in diens besluit waar in de bestreden beslissing wordt overwogen **“Aangezien de geloofwaardigheid van de aanleiding tot uw arrestatie door de Kameroense veiligheidsdiensten totaal ondermijnd is door tegenstrijdigheden en incoherenties, kan het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de door u beweerde vervolging die er rechtstreeks uit voortvloeit.** De door u voorgewende arrestatie door de gendarmes vloeit namelijk enkel en alleen voort uit uw beweerde activiteiten voor de school in Buea enerzijds, en de voorbij de school komende demonstratie anderzijds. Over al deze omstandigheden legt u totaal tegenstrijdige en incoherente verklaringen af, waardoor het Commissariaat-generaal de door u voorgewende situatie absoluut niet aanneemt. Uw asielrelaas hangt louter af van de ‘pech’ die u naar eigen zeggen heeft gehad, om op de verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn (CGVS, gehoor 1, p.13; CGVS, gehoor 2, p.5). Het is absoluut geen gevolg van uw profiel of politieke activiteiten van uwentwege. Gezien de omstandigheden die u beschrijft niet geloofwaardig zijn, kan het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de arrestatie en vervolging die u als direct gevolg van deze omstandigheden voorstelt. Dit heeft als consequentie dat het Commissariaat-generaal alle feiten die uit uw voorgewende situatie voortvloeien niet aanneemt: de arrestatie door de gendarmes, de gevangenschap in Yaoundé, de omkoping van de wachters om zo clandestien de gevangenis te verlaten en het om die reden onderduiken. Al deze beweringen volgen rechtstreeks uit de situatie waarvan u de aannemelijkheid absoluut niet kan aantonen. Bovendien stelt het Commissariaat-generaal vast dat u op legale wijze, met paspoort en visum, het land hebt verlaten via de luchthaven van Douala. Bijgevolg betwist het Commissariaat-generaal ten stelligste de geloofwaardigheid van al deze beweerde feiten.” De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.6.2. Zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoeker er evenmin in aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren als gevolg van de beweerde arrestatie van zijn vader en broers door de Kameroense politiediensten: “U kan voor de beweerde arrestatie van uw vader en broers allereerst geen begin van bewijs voorleggen. Bovendien is het ook volstrekt onduidelijk voor het Commissariaat-generaal waarom uw vader voor de Kameroense autoriteiten doelwit zou zijn van vervolging. Uw vader is immers geen leerkracht maar een leerkracht op rust, zonder ook maar enig politiek engagement, zo loopt hij niet mee in de demonstraties (CGVS, gehoor 1, p.7). U hebt alleen maar vermoedens om welke reden uw vader gearresteerd zou zijn. Zo stelt u dat hij lid is van de ‘Parents Teachers Association’ (PTA), en dat die groep heeft opgeroepen tot de leerkrachtenstaking en de demonstraties zou opjutten (CGVS, gehoor 1, p.14). Uw vader is louter lid, die af en toe deelneemt aan vergaderingen, maar daar niet het woord neemt. Het hoofd van de PTA, T.(...) W.(...), zou volgens u gearresteerd zijn geweest. Uw vader zou daarom hetzelfde lot beschoren zijn. U weet verder enkel dat de PTA onder de organisatie ‘SCACUF’ zou vallen, en dat SCACUF het bevel zou hebben gegeven tot leerkrachtenstaking, maar u weet niet waar die afkorting voor staat (CGVS, gehoor 1, p.15).

Het Commissariaat-generaal merkt op dat u ook hierover incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt. Tijdens het tweede gehoor verklaart u immers dat het de ‘Teachers Trade Union’ was die opriep tot de staking, niet de PTA (CGVS, gehoor 2, p.6). Uit de landeninformatie blijkt ook dat T.(...) W.(...) voorzitter is van de Cameroon Teachers Trade Union, niet van de PTA (zie administratieve dossier). Bovendien zijn uw verklaringen over het ‘SCACUF’ (Southern Cameroons Ambazonia Consortium United Front) niet geloofwaardig. Het is opvallend dat u de naam van de groepering niet weet en dat u denkt dat het ‘iets met leerkrachten’ te maken heeft (CGVS, gehoor 1, p.14). Bovendien bestaat het

Consortium pas sinds december 2016 (zie administratieve dossier). Volgens uw verklaringen tijdens het eerste interview besliste het SCACUF dat de leerkrachten moesten staken, eind 2016. Dit is natuurlijk onmogelijk aangezien deze groepering op dat moment nog niet bestond. Dit illustreert alleen maar meer uw onwetendheid over de situatie en ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in een school tijdens de leerkrachtenstaking.

Het feit dat u onjuiste, onvolledige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de politieke gebeurtenissen en factoren in uw directe leefomgeving, maakt het bijzonder ongeloofwaardig dat iemand uit uw onmiddellijke familie ook maar enige vorm van politiek engagement draagt, dat voor de Kameroense autoriteiten aanleiding zou kunnen geven tot doelgerichte vervolging.

Gezien de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging en gezien het feit dat u geen begin van bewijs kan aanbrengen van de beweerde vervolging van uw vader, die louter op boude verklaringen en veronderstellingen berust, kan het Commissariaat-generaal niet inzien waarom u bij terugkeer naar Kameroen persoonlijke vervolging zou moeten vrezen."

Met het betoog in het verzoekschrift dat het niet abnormaal is dat hij niet kan toelichten waar de afkorting 'SCACUF' voor staat aangezien hij slechts als vrijwillige 'guidance counselor' werkte en hij niet eens leerkracht was, richt verzoeker zich slechts tegen een bijkomstig motief en gaat hij volledig voorbij aan het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde onjuistheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen die zijn geloofwaardigheid volledig onderuit halen. Voor het overige beperkt hij zich louter tot het herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en vermoedens van zijnerwege, de stelling dat er geen bewijzen bestaan van de arrestatie van zijn vader en broers en de verwijzing naar de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier en de door hem bijgebrachte informatie waaruit blijkt dat er zeer veel onrust en tumult heerste in de regio en dat de autoriteiten hard optreden tegen de Engelstalige protesten, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. De Raad benadrukt te dezen nog dat een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst op zich niet aantoonde dat verzoekers verklaringen omtrent de arrestatie van zijn vader en broers en de verkrachting van zijn zus op enige waarheid zouden berusten en evenmin kan volstaan om aan tonen dat hijzelf in zijn land van herkomst riskeert te worden vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico dienen immers steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, in gebreke.

2.6.3. Waar verzoeker tijdens zijn horen nog gewag maakte van het feit dat hij in Dubai het slachtoffer werd van verkrachting, dient te worden benadrukt dat hij aan de hand van deze feiten geen vrees ten opzichte van Kameroen aantoonde.

2.6.4. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Met betrekking tot het attest dat hij als vrijwilliger werkzaam was als 'guidance counselor', bevestigt verzoeker zelf in het verzoekschrift dat in dit stuk onwaarheden worden geattesteerd, wat volstaat om hieraan iedere bewijswaarde te ontfangen.

Het attest dat verzoekers vader in het verleden werkzaam was als leerkracht kan op zich niet aantonen dat hij om deze reden voor de Kameroense autoriteiten doelwit zou zijn voor vervolging, noch dat hij daadwerkelijk werd gearresteerd, noch dat verzoeker als gevolg van deze beweerde arrestatie eveneens vervolging zou hoeven te vrezen in geval van terugkeer naar Kameroen.

Het medisch attest en de foto's in verband met de verkrachting van zijn zus C. kunnen, de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het geheel van verzoekers verklaringen indachtig, geen verband aantonen tussen de mishandeling van zijn zus en de politieke vervolging van zijn familie die verzoeker als oorzaak geeft. Er dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat het medisch attest een hoog gesolliciteerd karakter vertoont en dat de foto's geen uitsluitel bieden over waar, wanneer of in welke omstandigheden ze werden genomen. Ook deze stukken kunnen derhalve niet overtuigen dat verzoeker in zijn land van herkomst moet vrezen voor vervolging.

Het medisch attest in verband met de door verzoeker geleden lichamelijke schade bij de verkrachting in Dubai doet niets af aan de vaststelling dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Kameroen aannemelijk maakt.

De stukken in verband met zijn toelating tot de universiteit in Litouwen voegen niets wezenlijks toe voor de beoordeling van verzoekers asielrelaas.

Uit de documenten en foto's in verband met de algemene situatie in Kameroen blijkt dat de Kameroense autoriteiten hard optreden tegen de Engelstalige protesten in de regio. Dit wijzigt echter niets aan de beoordeling van verzoekers asielmotieven, die om het geheel van hoger aangehaalde redenen volstrekt ongeloofwaardig worden geacht. Uit deze stukken kan overigens evenmin blijken dat er in verzoekers regio van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Waar verzoeker *in fine* vraagt om desgevallend de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS